[153] (21) خطبهء آن حضرت در مذمت اصحابش به خاطر عدم اهتمامشان به جهاد به خدا سوگند، ما هرگز در مبارزهء با مردم شام پشيمانی وترديدي نداريم، ما اكنون با دشمن با سلامت وصبر می جنگيم، پس سلامت با دشمنی وصبر با نارا حتی مخلوط شده است، وشما آن روز كه (در جنگ صفين) همراه ما بوديد، دينتان پيشاپيش دنيايتان بود، ولی امروز دنيايتان دين شما را به پشت سر افكنده است، وما برای شما وشما برای ما بوديد، اما اكنون دشمن ما شده ايد. ودر برابر دو گروه از كشته شدگان قرار داريد: كشته هائی كه در صفين بودند وبر آنها می گريد، وكشته هائی كه در نهروان خواستار انتقام آنهائيد، گريه كننده خوار، وانتقامجو خواستار انتقام است. ومعاويه ما را به كاری می خواند كه در آن عزتي نيست، اكنون اگر برای مرگ آماده ايد بر أو حمله می بريم وبا ضربه هاي شمشير بر أو فرمان می رانيم، واگر خواهان زندگی هستيد دعوتش را می پذيريم وبه درخواستش رضايت می دهيم. هنوز سخنان امام پايان نيافته بود كه از همه سوی لشكر فرياد برآمد: زنده می مانيم، زنده می مانيم. _____